

وطن امروز

یادداشت روز

هزینه خلاف از رهبری!

مرتضی احمدزاده

در تحلیل چرایی تکرار رای اعتماد صدرصدی مجلس دوازدهم به وزرای پیشنهادی کابینه چهاردهم مانند آنچه در دولت اول خاتمی در زمان مجلس پنجم شکل گرفت، دلایل متعددی می‌توان ردیف کرد اما در وهله اول باید به نطق رئیس‌جمهور و بویژه تصریح‌های مکرر بر هماهنگی کل کابینه با رهبر انقلاب اشاره کرد. البته هزینه‌زاد از وزرای پیشنهادی پیش از این نیز سابقه داشته؛ مراد ۱۳۹۲ در جریان رای اعتماد به وزرای پیشنهادی دولت اول حسن روحانی که دفتر رهبر انقلاب را به واکنش واداشت. دفتر رهبر انقلاب در تحلیلی که روی وبسایت موسسه تنظیم و نشر آثار رهبر انقلاب نیز آمد، نوشت: «رویه ثابت در همه دولت‌ها، هماهنگی با رهبری در انتخاب وزیران دفاع، امور خارجه و اطلاعات بوده است و این هم، حسب تکالیفی است که در قانون اساسی برای رهبری در امور سیاست خارجی و دفاعی - امنیتی تعیین شده است» اما اینگونه نیست که «تک‌تک اعضای کابینه با نظر رهبر معمم انقلاب اسلامی مظلّم‌العالی انتخاب شوند».

بر همین اساس ادعای رئیس‌جمهور یک «استبانه بزرگ» بود که قطعا به دور از اخلاق، هوشمندی سیاسی و فهم اولویت‌های دولتمداری است. اظهارات نادرست آقای پزشکیان و طرح ادعای هماهنگی کابینه با رهبر انقلاب، یک نگرانی جدی را ایجاد کرده است. به جز مواردی که در ابتدای این مقاله اشاره شد، حتما رهبر انقلاب روی انتخاب گزینه‌ها همواره طرف مشورت بوده‌اند و نه انتخاب‌کننده. در ادوار گذشته دولت‌ها نیز بعضا مواردی مشابه رخ داده است. با این حال سروری بر دولت‌های گذشته نشان می‌دهد رهبر انقلاب جز ۲ تا ۳ اساسی است، در سایر موارد صرفا طرف مشورت هستند، البته موارد فراوانی در ادوار دولت‌ها بوده که رئیس‌جمهور منتخب در مناصب مهم مانند وزارت اطلاعات (در دولت دهم) و وزیر شورای عالی امنیت ملی (دولت یازدهم) نسبت به معرفی و انتصاب گزینه موردنظر اصرار کرده و رهبری نیز موافقت کرده‌اند و از قضا پس از مدتی رؤسای همان دولت‌ها با همان افراد معرفی شده به مشکل برخوردند و نسبت به هوشیاری رهبر انقلاب در قبال آن گزینه‌ها اعتراف کردند. از سوی دیگر اسامی‌ای که آقای پزشکیان مطرح کرد و مدعی هماهنگی آنان با رهبر انقلاب شد، منتخبان اول کمیته‌های شورای راهبری خود او هستند، یعنی در واقع این افراد را شورای راهبری پزشکیان انتخاب کرده است. آقای پزشکیان در مورد موضوع نگرانی‌هایی را درباره رهبری و هوشمندی آقای رئیس‌جمهور ایجاد کرده است. بویژه این نگرانی ایجاد شده که با این روحیات آقای پزشکیان، ممکن است وزرا و اعضای کابینه در تعامل با رئیس‌جمهور دچار درسر شوند. به نظر می‌رسد نیاز است آقای پزشکیان نسبت به رفع این نقیصه‌ها تلاش کرده و البته اشتباه روز گذشته خود و انتساب نادرست نسبت به رهبر انقلاب را جبران کند.

با این همه، طبیعی بود در مقابل سخنان رئیس‌جمهور، ۲ گروه انتقادی به میدان آمدند: گروه اول از این میزان هزینه‌زاد جایگاه رهبری انتقاد داشتند و موافقت رهبر انقلاب با تمام دولت‌ها بویژه در ابتدای شکل‌گیری را یادآوری کردند و همچنین ۱۲ شرط رهبر انقلاب درباره ویژگی‌های هیات وزیران با عناوینی همچون «سبک»، «معتدبه به جمهوری اسلامی و نظام اسلامی از بن ندندان»، «دارای نگرش ملی و غرق نشدن در مسائل جناحی و شرایط خاص سیاسی کشور که روی کار آمدن مجلس و دولت جدید را همزمان کرده و همچنین ورود بیش از ۱۰۰ نماینده جدید و بویژه کمربند شدن سوبه‌های سیاسی و حزبی در خدیل در انتخابات استبدادگانه گذشته، مسته‌مب شده نمایندگان شرایط و وضعیت حوزه‌های انتخابیه خود را پیش رو قرار دهند.

مجلس با رأی اعتماد به همه وزرای پیشنهادی پزشکیان گام بلندی در همکاری با منتخب مردم برداشت تا مسیر خدمت برای دولت هموار شود

نوبت دولت

آیا وزرای دولت چهاردهم در عملکرد و انتصابات به شعار وفاق ملی پایبند خواهند بود؟

عکس: مرتضی احمدزاده

درباره اهمیت کاربرد مناسب زبان توسط رئیس‌جمهور چهاردهم

آشفته‌گفتاری

دولت‌های دیگر از اهمیت فوق‌العاده برخوردار است. این منظر مقامات دولتی و در رأس آنها رئیس‌جمهور است، شخصیتی حقیقی نیست، یعنی آنچه در دنیا می‌گویند را به حساب شخصیت حقیقی او نمی‌گذارند، بلکه او را به عنوان نماینده یا ویتترین دولت به حساب می‌آورند. این معنا شیوه به کار بستن زبان برای مقامات عالی‌دولت از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. تسلط مقامات عالی‌رتبه دولت بر زبان در ارتباط با دولت‌های خارجی از چند جهت قابل توجه است. یکی از این جهات را پیش‌تر وقتی درباره اهمیت که نوع استفاده کردن از زبان در انتقال معانی دارد مورد بررسی قرار دادیم. نباید این نکته را از نظر دور داشته باشیم که وقتی صحبت از رئیس‌جمهور است، در میان باشد، زبان و شیوه‌های به کار بردن آن یکی از ابزارهای دیپلماتی عمومی نیز به حساب می‌آید. تکنیک‌های خاص سخنرانی، استفاده از لحن، تأکید بر بخش‌هایی از جملات و عبارات و استفاده بهینه از کلمات گاه نقش بسیار مؤثری در انتقال پیام دولت‌ها به یکدیگر دارد. اهمیت این موضوع بویژه وقتی صحبت از سخنرانی در مجامع بین‌المللی یا در مذاکرات چندجانبه میان رؤسای دولت‌ها در میان باشد چندین بار بیشتر از موقعیت‌هایی است که درباره کاربرد واژه‌ها و کارکردهای داخلی استفاده کردن از زبان آورده بودیم. وقتی صحبت از مباحثات خارجی و حضور رؤسای دولت در مجامع بین‌المللی در میان باشد وجه دیگری از اهمیت موضوع استفاده از زبان مطرح می‌شود. احترام جهانی نسبت به دولت و مردمی که رئیس‌جمهور آنها را نمایندگی می‌کند، موضوع شیوه‌های به کار بردن زبان در محیط بین‌الملل توسط رؤسای دولت‌ها در مجامع بین‌المللی شیوه باید مورد توجه قرار بگیرد. در نظر داشته باشید که وقتی کسی با مردم‌نشین به زبان رسمی یا ملی مردم آن خود صحبت می‌کند این گفت‌وگو در بستر دانش مشترک زبانی و فرهنگی زیندبشده از موضوعات مربوط به موضوع گفت‌وگو اتفاق می‌افتد یعنی از جهت زبانی آنچه شخص می‌گوید و چیزهایی که به خاطر استفاده نادرست از زبان به بیان در نمی‌آورد یا کم‌کم زمینه مشترک زبانی میان او و مخاطبانش بر می‌شود. از این جهت ممکن است مخاطبان شخص در برخی موارد حتی آن چیزی را که گوینده نتوانسته به شکل مناسبی بیان کند به فهم در بیاورند. این موضوع در محیط بین‌الملل تا حد بسیار زیادی متفاوت است بویژه که در مرزهای جهانی یا در میان دولت‌ها و مردم در کشورهای مختلف به‌سادگی یا انتقال معنا بسیار مهم است. موضوع گفت‌وگو در محیط بین‌الملل منافع دولت‌ها، نزدیکی‌ها یا اختلاف نظر طرفین و انتقال پیام روشن نمایندگان دولت است. این مساله در غیاب یک زمینه تاریخی و زبانی مشترک است می‌تواند شرایط برجعی را برای پیشبرد منافع دولتی که شخص نمایندگی آن را برعهده دارد ایجاد کند. همچنین نباید از نظر دور داشت که ایجاد احساس اعتماد و احترام در میان دولت‌ها و مردم در کشورهای مختلف به‌سادگی از طریق به کار بردن شیوه‌های زبان می‌تواند اتفاق بیفتد.

■ زبان و شیوه‌های به کار بردن آن توسط آقای رئیس‌جمهور

مسائل مربوط به شیوه‌های مناسب به کار بردن

صحيح برای مقامات عالی‌دولت همچنین از این جهت اهمیت دارد که می‌توان از آن برای آشنا کردن عموم مردم و مخاطبان خارجی با باورها و ترجیحات سیاسی یک مقام سیاسی خاص استفاده کرد. تا جایی که برخی از برجسته‌ترین سیاستمداران در گذشته با امروز درست از طریق شیوه‌های متفاوت به کار بردن زبان، از طریق استفاده از تکنیک‌های بیانی مانند ایجاد لحن، استفاده کردن از مکث یا برجسته کردن برخی مفاهیم یا عبارات در گفتار معمول خود، به دوستان، دشمنان یا مردم کشور خودشان پیام خاصی را منتقل می‌کنند. همچنین باید این نکته را در نظر بگیریم که استفاده مناسب از زبان، بویژه درباره زبان فارسی که از غنای قابل توجهی برخوردار است، به سیاستمداران حرفه‌ای امکان می‌دهد تا باورهای سیاسی خاص، گفتار روشن سیاسی، ضرورت‌ها، خطرناک‌ها و اولویت‌های خود را در سخنرانی‌های گاه به گاهی که مخاطبان آن مردم عامی هستند منتقل کنند. از این جهت سخنرانی‌های مقامات عالی‌کلاس همچنین می‌تواند وجهی تربیتی داشته باشد از این جهت که افق‌های سیاسی روشن، امکانات جدید برای عمل سیاسی و الزامات حکمرانی را در پیوند با آئین دانش زبانی مردم کشور با آنها به اشتراک می‌گذارد. از این جهت توانایی استفاده کردن از زبان و به خدمت گرفتن ذخایر زبانی مردم برای مقامات عالی‌رتبه یک کشور از اهمیت فوق‌العاده برخوردار است. مثلا وضعیتي که در نظر بگیریم که یک رئیس‌جمهور در آن بنا دارد از ارزش‌های عام حاکم بر سیاست‌های دولت خود صحبت کند. در چنین وضعیتی اگر جلسه سخنرانی خاصی که شکل شایسته‌ای عمل کرده یا صحبت کرده باشد، این سازمان داده شده است، باشد و ضمن استفاده از ذخایر دانش زبانی مردم برگزار شده، اولاً ارتباط مناسبی میان مخاطبان با موضوعات ارائه شده در آن جلسه برقرار می‌شود؛ در ثانی مخاطبان فرصت می‌کنند درباره آنچه شنیده‌اند فکر کرده و به شکل معناداری نسبت خودشان به آن را مشخص کنند؛ ثالثا و مهم‌تر از همه، حضاران در این جلسه فرشی و کسانی که بعدتر ممکن است آن را بشنوند با نگاهی احترام‌آمیز به شخص و شخصیت حقوقی آن رئیس‌جمهور نگاه می‌کنند. این مورد سوم در افسرد حاضر احساس احترامی را ایجاد می‌کند که وقتی یکی از عزیزان ما در مقابل گروهی از افراد دیگر به شکل بسیار بیش از اینهاست، چرا که ایشان نه تنها از احساس احترام در نگاه مخاطبان ایجاد عزت، غرور، امید و همدلی می‌کنند. اهمیت اجتماعی توجه کردن به این موضوع وقتی درباره مقامات عالی‌رتبه کشور صحبت می‌کنیم بسیار بیش از اینهاست، چرا که ایشان نه تنها از شخصیت حقوقی ویژه‌ای به نام دولت برخوردار هستند، بلکه ظرفیت‌ها، توانایی‌ها و استعدادهای مردمی که به آن تعلق دارند، نمایندگی می‌کنند.

■ دولت، زبان و مساله دولت‌های دیگر

اگر به بحثی که درباره معنای دولت به عنوان یک نظام حقیقت در بخش ابتدایی این یادداشت آوردیم بازگردیم، نگاه تصدیق خواهید کرد که نحوه به کار بردن زبان توسط مقامات عالی‌رتبه کشور در ارتباط با

یادداشت
حمید ملکزاده* برای اینکه معلوم کنیم در این یادداشت با چه چیزی مواجه می‌شوید، باید مقدمه مختصری درباره دولت و فهمی که نویسنده این یادداشت از آن دارد در دست داشته باشید. برای این منظور باید در نظر بیاورید که دولت بیش و پیش از هر چیز، چیزی فراتر از صرف ساختن یا سازمان مادی قدرت سیاسی در یک واحد سیاسی مشخص است؛ دولت یک نظام حقیقتی است. به همین ترتیب کسانی که به نحوی مسؤولیتی را در بخش‌های مختلف دولت برعهده می‌گیرند باید در شیوه‌های مختلف از تظاهراتی که در عرصه عمومی دارند بخوبی بتوانند این نظام حقیقت‌رآیندگی کنند. شمایه محض پذیرش مسؤولیت در دولت، فرقی نمی‌کند که در چه سطحی از آن قرار گرفته باشید، در مقام نمایندگان دولت، ناگزیر باید شیوون ویزه‌های را رعایت کنید. به همین خاطر است که معمولاً در ادبیات رایج پیرامون مشاغل دولتی از چیزی به عنوان شیوون شغلی صحبت می‌کنند؛ موضوعی که رعایت کردن آن معمولاً در دسته الزامات نشاندگی افراد قرار می‌گیرد. می‌دانیم که اهمیت این مساله تا جایی است که عدم رعایت شیوون شغلی را در زمره تخلفات قابل توجه شغلی قرار داده‌اند. کسانی که مسؤولیتی در دولت پیدا می‌کنند واجد شخصیتی حقوقی هستند که باید متناسب با الزامات آن رفتار کنند.

دولت و مساله زبان
در میان همه موضوعاتی که به مساله شیوون شغلی مربوط می‌شود، نوع پوشش و شیوه استفاده کردن از زبان اهمیت فوق‌العاده دارد. وقتی کسی مسؤولیتی در دولت دارد، از یک کارمند ساده خدمات بگیرد تا عالی‌ترین مقام اجرایی کشور، در محیط عمومی قرار که می‌گیرد، باید از نظر پوشش و شیوه استفاده کردن از زبان به نحوی شایسته آن نظام حقیقتی را که بنامه تشکیل دولت بوده است نمایندگی کند. درست به همین دلیل است که از دیرباز آموزش ادبیات و تلاش برای گسترده کردن دانش زبانی بخش مهمی از نظام تربیت سیاستمداران برجسته فرام فرم در محیط‌های رسمی را براساس همین موضوع باید مورد توجه قرار داد. این موضوع درباره مقامات عالی دولت، از جمله رؤسای قوا یا نمایندگان مجلس و وزرا و معاونان آنها از اهمیت بیشتری برخوردار است. هر چه در سلسله‌مراتب اداری و اجرایی به رأس هرم قدرت نزدیک‌تر می‌شوید، بیشتر در خدمت آیین‌های مربوط به نمایندگی دولت در می‌آید. این معنای ندارد جز اینکه بگویم فضایی که برای «خودنات بودن» در اختیار دارید کمتر می‌شود. تا جایی که به موضوع استفاده کردن از زبان مربوط می‌شود، عالی‌ترین نوع استفاده مقامات عالی دیگران باید دغدغه آشنایی با زبان مناسب قدرت را داشته باشند. این مساله حتی از تظاهرات رفتاری و در برخی موارد از پوشش مناسب برای رهبران سیاسی نیز از اهمیت بیشتری برخوردار است. نوع استفاده مقامات عالی کشور از زبان از یک جهت شکوه نظام حقیقتی را نمایان می‌کند که در پس جایگاه حقوقی ایشان در قدرت قرار گرفته و به این جایگاه حیثیتی متفاوت داده است. استفاده صحیح از زبان یا اگر دقیق‌تر بگوییم استفاده کردن از زبان

تیتراهای امروز

منابع دیپلماتیک آمریکایی و اسرائیلی فاش کردند طرح آمریکا در آستانه فروپاشی است

نتانیاهاو؛

آتش بس هرگز!

تل آویو بعد از ۲۲ سال، خط مقدم جنگ
وحشت دولت بایدن از آغاز خونخواهی ایران و انتقام حزب‌الله
■ افراطیون صهیونیست چگونه اسرائیل را به سوی جنگ و آشوب می‌کشاند

برنامه فرهنگی فدراسیون و باشگاهها برای مبارزه با فسادزنها

این مسیر

نقشه می خواهد

تردد زوار ابا عبدالله الحسین^ع در مرزهای غربی به سهولت در حال انجام است

خروج بیش از ۳ میلیون زائر از مرزها

طریق نجات

■ پایتخت آماده خدمات‌رسانی به جاماندگان اربعین حسینی
■ حادثه تلخ واژگونگی اتوبوس زائران پاکستانی در بزد

نگاه

اهمیت توسعه صنایع و بنادر در منطقه مکران

امیر طاهری: منطقه مکران، با موقعیت جغرافیایی استراتژیک خود و دسترسی به دریای عمان و خلیج فارس، به یکی از مناطق حیاتی ترانزیتی غرب آسیا تبدیل شده است. توسعه صنایع و بنادر در این منطقه، نقش بسیار مهمی در توسعه اقتصادی و ترانزیت بین‌المللی خواهد داشت.

۱- توسعه صنایع، ایجاد و توسعه صنایع مختلف، از جمله صنایع تولیدی، فرآوری و صادراتی، به ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی در منطقه مکران کمک خواهد کرد. توسعه صنایع معنی، نفت و گاز، صنایع فولاد، فرآوری مواد غذایی و سایر صنایع، بهبود شرایط اقتصادی و افزایش درآمد مردم منطقه را به همراه خواهد داشت.

۲- توسعه بنادر: منطقه مکران، دارای بنادر مهمی مانند بندرعباس، جاسک و چابهار است. توسعه بنادر در این منطقه، علاوه بر توسعه تجارت بین‌المللی، امکان ترانزیت کالاها و خدمات را بهبود خواهد بخشید. ایجاد بنادر مدرن و کاملاً افزایش ظرفیت ترانزیتی و تسهیل در ورود و خروج کالاها و کشتی‌ها را تضمین می‌کند. همچنین بهبود امنیت دریایی و کاهش زمان ترانزیت را نیز در پی خواهد داشت.

۳- ایجاد زیرساخت‌های لازم: برای توسعه صنایع و بنادر در منطقه مکران، ایجاد زیرساخت، ضروری است. توسعه شبکه راه‌های آبی، راه‌های هوایی و راه‌های زمینی، امکان دسترسی به بنادر و صنایع را بهبود خواهد بخشید. ساخت و توسعه جاده‌ها، راه‌آهن‌ها و فرودگاه‌ها، ترانزیت کالاها و خدمات را بهبود خواهد بخشید. توسعه این منطقه کمک خواهد کرد. همچنین، ایجاد زیرساخت‌های ارتباطی پیشرفته مانند شبکه‌های ارتباطی اینترنت پرسرعت و ارتباطات نوری، امکان ارتباطات سریع و مؤثر را فراهم خواهد کرد.

۴- توسعه گردشگری: توسعه صنایع و بنادر در منطقه مکران، به توسعه گردشگری نیز کمک خواهد کرد. این منطقه دارای جاذبه‌های طبیعی و تاریخی فراوانی است که می‌تواند گردشگران را به خود جذب کند. توسعه بنادر و شرایط ترانزیتی بهتر، امکان ورود و خروج گردشگران را سهولت می‌بخشد و اتصال به سایر مناطق گردشگری را تسهیل می‌کند. در جمع‌بندی باید گفت توسعه صنایع و بنادر در منطقه مکران، نقش بسیار مهمی در توسعه اقتصادی و ترانزیت بین‌المللی خواهد داشت. ایجاد و توسعه صنایع، بهبود شرایط اقتصادی و افزایش درآمد مردم، ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی را به همراه دارد. همچنین توسعه بنادر و ایجاد زیرساخت‌های لازم، ترانزیت کالاها و خدمات را سهولت می‌بخشد و بهبود امنیت دریایی را فراهم می‌کند. در نتیجه، بهبود شرایط اقتصادی و اجتماعی این منطقه را به همراه خواهد داشت.